

РЕШЕНИЕ

№ 1721

гр. София, 12.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **8405** по описа за **2012** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА СОФИЙСКА ОБЛАСТ” /Д „ИТСО”/, чрез директора Е. А., срещу РЕШЕНИЕ от 20.06.2012 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 98-ми състав по НАХД № 10992/2011 г.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност и необоснованост на съдебното решение. Касаторът счита, че районният съд неправилно е приел, че наличните доказателства са недостатъчни за установяване на нарушението и същото не е доказано по несъмнен начин. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени решението на СРС и да потвърди наказателното постановление.

Ответникът – [фирма] - редовно призован, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от

АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима и ОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 20.06.2012 г. по НАХД № 10992/2011 г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 98-ми състав е ОТМЕНИЛ наказателно постановление /НП/ № 23-2301617/21.03.2011 г., издадено от директора на Д „ИТСО”, с което на основание чл. 416, ал. 7 от КТ във вр. с чл. 413, ал. 2 от КТ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева за нарушение на чл. 55 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи / Наредба № 2/.

За да постанови решението си, районният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Жасмина П., Г. Б., В. М. и Р. Г., както и писмените доказателства, представени по делото. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че касаторът не е извършил нарушение по смисъла на чл. 55 от Наредба № 2.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК, въз основа на събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и поотделно, приема следната фактическа обстановка:

[фирма] в качеството си на строител и работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ изпълнявало строителство на строителен обект „Многофункционален културен и обществен център с концертна зала, хотел и подземен гараж”, намиращ се в [населено място], УПИ XI-1307 кв. 3, местност „Л. център”. На 21.01.2011 г. при изливане на бетон върху кофражна конструкция на плоча +/- 0.0 на гореописания строителен обект конструкцията рухва. По този повод инспектори от Д „ИТСО” извършват проверка на място и по документи, като последната завършва с протокол, връчен на работодателя на 24.01.2011 г. За нарушение на чл. 55 от Наредба № 2 е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 23-2301617/24.01.2011 г., въз основа на който е издадено и процесното НП.

При така установената фактическа обстановка, настоящата съдебна инстанция приема, че СРС, НО, 98-ми състав, неправилно е приложил материалния закон в противоречие със събраните по делото писмени доказателства. Налице е отменително касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Настоящата съдебна инстанция намира, че правилно и законосъобразно административният орган е ангажирал административно-наказателната отговорност на [фирма], като е приел, че от страна на дружеството е нарушена разпоредбата на чл. 55 от Наредба № 2. Съгласно цитираната разпоредба скелетата, кофражите, подпорите и временните опори се проектират, оразмеряват, монтират, обезопасяват и поддържат така, че да могат да издържат действащите върху тях натоварвания и да се предотврати случайното им деформиране или задвижване. Безспорно е по делото, че това задължение не е изпълнено от нарушителя, тъй като кофражната конструкция на процесния обект се е срутила. С изискванията на Наредба № 2 се цели да се избегнат всички възможни дефекти, които части от конструкциите могат да дадат. Именно с оглед избягването на случайни деформации и задвижвания кофражът следва да бъде така монтиран, че те да бъдат избегнати дори при дефект в части от него. Това, че кофражната конструкция е възможно да се е срутила поради дефект на части от нея, представлява неизпълнение на задължението по чл. 55 от Наредба № 2.

За изчерпателност следва да се посочи, че аргументите на районния съд, че НП е незаконосъобразно, тъй като не може от писмените доказателства да се обективира извод какво е предизвикало деформирането и задвижването на конструкцията са неправилни. Видно от текста на чл. 55 от Наредба № 2 причината за деформирането и задвижването не е съставомерна. Конструкциите трябва да са в състояние да издържат действащите върху тях натоварвания и когато се осъществи деформация или задвижване, е налице нарушение на здравословните и безопасни условия на труд, независимо от това какво ги е предизвикало. Преценката за наличие или не на нарушение по смисъла на чл. 55 от Наредба № 2 не е обвързана от конкретните причини, които са довели до деформирането и задвижването на конструкцията.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на СРС, НО, 98-ми състав е неправилно на основание чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде отменено. На основание чл. 222, ал. 1 от АПК делото следва да бъде решено по същество, като се потвърди НП № 23-2301617/21.03.2011 г., издадено от директора на Д „ИТСО”.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ съдебно решение от 20.06.2012 г. по НАХД № 10992/2011г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 98-ми състав, и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 23-2301617/21.03.2011 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област”, с което на основание чл. 416, ал. 7 от КТ във вр. с чл. 413, ал. 2 от КТ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева за нарушение на чл. 55 от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на СМР.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

